

กฎหมายกองทุนเงินทดแทน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๘๒/๒๕๔๕

ที่จำเลยอุทธรณ์ว่า การรักษาตามวิธีการของผู้เป็นแพทย์ผู้เป็นพยานโจทก์เป็นการรักษาที่ผิดวิธี จึงไม่ใช่ค่ารักษาพยาบาลตามความจำเป็น ไม่ใช่ข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ต้องห้ามไม่ให้อุทธรณ์ตามป.วิ.พ. มาตรา ๒๒๕ ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงานพ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๓๑

นิ้วมือแต่ละนิ้วต่างเป็นองคาพยพของร่างกาย แยกเป็นอิสระจากกันและมีสมรรถภาพในการใช้งานแตกต่างกัน ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๗ ออกตามความในมาตรา ๖ และมาตรา๑๘(๒)(๓) วรรคสามและวรรคสี่ แห่ง พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ ข้อ ๒ และข้อ ๓ กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายสูญเสียนิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยไว้ไม่น้อยกว่ากันเรียงเป็นลำดับจากนิ้วหัวแม่มือไปหานิ้วก้อยทั้งกรณีสูญเสียนิ้วมือทั้งนิ้วและบางส่วน

ลูกจ้างประสบอันตรายได้รับบาดเจ็บที่กระดูกนิ้วมือข้างขวาทั้งห้านิ้วเป็นกรณีบาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไขตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความใน พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ข้อ ๒(๒)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๗๐/๒๕๔๔

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนกระทำในรูปคณะบุคคลอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งตาม พ.ร.บ.เงินทดแทนพ.ศ.๒๕๓๗ แม้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจะมีได้มีฐานะเป็นนิติบุคคล คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนก็มีผลผูกพันกรรมการทุกคนไม่ว่าจะได้เข้าร่วมประชุมพิจารณาวินิจฉัยด้วยหรือไม่ ดังนั้น การฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจึงไม่ใช่เป็นการฟ้องคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนในฐานะส่วนตัวแต่เป็นการฟ้องในทางตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมาย คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนทั้งคณะจึงถูกฟ้องเป็นจำเลยได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๔๙๓/๒๕๓๘

ตามที่ พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๓๒ (๕)ระบุว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ นั้น หมายความว่า มีอำนาจที่จะวินิจฉัยชี้ขาดว่าเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้จ่ายเงินทดแทนให้แก่โจทก์ทั้งสามสิบห้าหรือไม่ แต่จะมีคำสั่งระงับการจ่ายเงินทดแทนเป็นการชั่วคราวหาได้ไม่ เพราะการมีคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลเป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นการขัดต่อมาตรา ๕๔ แห่ง พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ ที่บัญญัติเป็นใจความว่าการ

อุทธรณ์หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทูลเกล้าปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

แม้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจะมีอำนาจในการรวบรวมพยานหลักฐานโดยจะเป็นผู้รวบรวมเอง หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการช่วยรวบรวมก็เป็นการกระทำเพื่อนำมาพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั่นเอง และเมื่อยังไม่ได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าเห็นด้วยกับอุทธรณ์และสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของพนักงานเงินทดแทนที่ให้จ่ายเงินทดแทนแก่โจทก์ทั้งสามสืบห้า ซึ่งคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนยังต้องวินิจฉัยต่อไปแต่ยังอยู่ในขั้นตอนการรวบรวมพยานหลักฐาน ถ้าถือว่าคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจที่จะมีคำสั่งระงับการจ่ายเงินทดแทนเป็นการชั่วคราวแล้วก็จะส่งผลเป็นการเปิดช่องให้มีการหลีกเลี่ยงบทบัญญัติของมาตรา ๕๔ ได้ ย่อมไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของบทบัญญัติในมาตราดังกล่าว

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๙๑๙/๒๕๓๘

ลูกจ้างออกเดินทางจากบ้านพักของลูกจ้างเพื่อไปเก็บเงินจากลูกค้าตามคำสั่งของนายจ้างและประสบอุบัติเหตุขณะเดินทาง แสดงอยู่ในตัวว่าลักษณะการทำงานของลูกจ้างในวันเกิดเหตุ ลูกจ้างไม่ต้องเข้าไปยังที่ทำงานของลูกจ้างและกระทำกิจอื่น แต่ลูกจ้างออกจากบ้านพักตรงไปบ้านลูกค้าเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ย่อมชี้ให้เห็นว่า ลูกจ้างได้เริ่มลงมือทำงานแล้ว แต่ยังไม่ถึงที่หมาย กรณีไม่จำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ถึงขนาดที่ลูกจ้างจะต้องเดินทางไปถึงที่หมายและเริ่มลงมือเก็บเงินจากลูกค้าจริง ๆ ถือว่าลูกจ้างได้ประสบอันตรายโดยถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างแล้ว ภริยาของลูกจ้างจึงมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนตามกฎหมาย

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๔๒๖/๒๕๓๘

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบ การจ่ายเงินทดแทนของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและการอุทธรณ์ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๖ ข้อ ๖ และข้อ ๒๓ ว่า สำนักงานกองทุนเงินทดแทนเป็นผู้กำหนดรหัสประเภทกิจการของโจทก์ เมื่อโจทก์ไม่พอใจจึงมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

โจทก์ยื่นอุทธรณ์เกี่ยวกับการกำหนดรหัสประเภทกิจการของโจทก์ต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๖ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนได้วินิจฉัยแล้วมีมติว่า โจทก์อยู่ในรหัสประเภทกิจการ ๑๐๐๔"การประกอบรถยนต์" อัตราเงินสมทบร้อยละ ๐.๖ และรหัสประเภทกิจการอื่น ๆ เพิ่มเติมตามประเภทกิจการของผู้ว่าจ้างโจทก์ โดยโจทก์ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ การที่โจทก์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวโจทก์ต้องยื่นฟ้องต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยตามข้อ ๒๕ ของประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวข้างต้น แต่โจทก์มิได้ฟ้องคดีภายในกำหนดโดยฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๗ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๒๔/๒๕๓๓

โจทก์เป็นลูกจ้างของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ทำหน้าที่เป็นพนักงานสินเชื่อประจำสาขาจังหวัดชุมพร เมื่อผู้จัดการสาขาชุมพร อนุญาตให้พนักงานธนาคารฝีกซ้อมกีฬาโดยถือเป็นการปฏิบัติงานของธนาคาร และตามระเบียบของธนาคารฉบับที่ ๒๑ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาของธนาคารยังกำหนดว่าการฝีกซ้อมกีฬาและการแข่งขันกีฬาให้ถือเป็นการปฏิบัติงานของธนาคาร โจทก์ประสบอันตรายขณะฝีกซ้อมกีฬา จึงถือเป็นการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้าง นายจ้างต้องจ่ายเงินทดแทนให้โจทก์

การกำหนดประเภทกิจการของนายจ้างก็เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบ การจ่ายเงินทดแทนของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและการอุทธรณ์ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ เท่านั้น หาใช่เป็นการจำกัดว่าลูกจ้างจะต้องประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานตามประเภทของกิจการของนายจ้างจึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนไม่

โจทก์ได้บรรยายฟ้องไว้พอให้เข้าใจแล้วว่า ค่าพาหนะเดินทางจากโรงพยาบาลวิรัชศิลป์ไปโรงพยาบาลมิชชั่นที่โจทก์ต้องเสียไปคือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และการอื่นที่จำเป็นอันเป็นค่ารักษาพยาบาลตามกฎหมายแล้ว เมื่อจำเลยไม่ได้ให้การปฏิเสธว่าค่าพาหนะตามที่โจทก์ฟ้องไม่ใช่ค่ารักษาพยาบาล โจทก์ไม่ต้องใช้รถพยาบาล ค่าพาหนะตามคำฟ้องจึงเป็นค่ารักษาพยาบาลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเงินทดแทนที่สำนักงานกองทุนเงินทดแทนจะต้องจ่ายให้โจทก์ ที่ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าพาหนะจากการว่าจ้างรถพยาบาลเป็นการวินิจฉัยนอกประเด็นข้อพิพาท

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๒๖/๒๕๓๓

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบ การจ่ายเงินทดแทนของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และการอุทธรณ์ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๗ ที่กำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบในตารางที่ ๑ ท้ายประกาศ โดยกำหนดประเภทกิจการเป็นรหัส และอัตราเงินสมทบแตกต่างกัน ก็เพื่อจะเรียกเก็บเงินสมทบมากน้อยตามประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงไม่เท่ากันในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน มิใช่เป็นการจำกัดความรับผิดชอบ ถ้าลูกจ้างไม่ได้ประสบอันตรายเพราะการทำงานปกติหรือตามวัตถุประสงค์ของนายจ้างแล้ว สำนักงานกองทุนเงินทดแทนก็ไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนเพราะประเภทกิจการอย่างหนึ่งของนายจ้างอาจมีงานอื่น ๆ นอกเหนือจากสภาพการทำงานปกติของลูกจ้างรวมอยู่ด้วย เมื่อนายจ้างของโจทก์มีคำสั่งแต่งตั้งโจทก์เป็นนักกีฬาฟุตบอล เพื่อแข่งขันกีฬาระหว่างธนาคารซึ่งระเบียบของนายจ้างถือว่าการแข่งขันและการฝีกซ้อมกีฬาเป็นการปฏิบัติงานของธนาคาร การที่โจทก์ประสบอันตรายในขณะที่ฝีกซ้อมฟุตบอล จึงเป็นการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้าง จำเลยต้องจ่ายค่าทดแทนให้แก่โจทก์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๐๐/๒๕๓๒

การฟ้องเรียกเงินที่ นายจ้าง ต้องจ่ายเข้าสมทบกองทุนเงินทดแทนไม่มีกฎหมายบัญญัติ เรื่องอายุความไว้ จึงต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๔ คือใช้อายุ ความทั่วไปซึ่งมีกำหนด ๑๐ ปี

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๙๕/๒๕๓๒

เงินสมทบกองทุนเงินทดแทนที่นายจ้างต้องชำระให้แก่กองทุนเงินทดแทน หาใช้เงินปี ตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๖ ไม่ เมื่อไม่มีกฎหมายใด กำหนดอายุความในเรื่องนี้ไว้เป็นอย่างอื่น จึงมีอายุความสิบปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พินิจฉัย มาตรา ๑๖๔

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๘๕๐/๒๕๓๑

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ กำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนเงิน ทดแทน โดยให้อำนาจอธิบดีกรมแรงงานออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดอายัด และขายทอดตลาด ทรัพย์สินของผู้ไม่จ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนและหรือเงินเพิ่มได้เองโดยไม่ต้องฟ้องร้อง ต่อศาล ถือได้ว่าเป็นสิทธิอื่น ๆ ซึ่งบุคคลภายนอกอาจร้องขอให้บังคับเหนือทรัพย์สินนั้นได้ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๗ กรมแรงงานจึงมีสิทธิขอเข้าเคลียหนี้ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๐ ได้ แม้จะมีได้เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และไม่ใช้หนี้คำภาษาอากรก็ตาม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๗๐/๒๕๓๑

บ. ลูกจ้างจำเลยประสบอุบัติเหตุถึงแก่ความตาย โจทก์เป็นภริยาของ บ. ยื่นเรื่องราว ขอรับเงินทดแทนจากสำนักงานแรงงานจังหวัดสำนักงานแรงงานจังหวัดปฏิเสศการจ่ายเงิน ทดแทนโจทก์อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนคณะกรรมการฯ ยกอุทธรณ์ของ โจทก์และโจทก์ทราบผลการวินิจฉัยเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ดังนี้ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่องอัตราและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบการจ่ายเงินทดแทนฯ ข้อ ๒๕ กำหนด ว่าถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนให้ฟ้องต่อศาล ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เมื่อโจทก์ยื่นฟ้องจำเลยและต่อมาได้ยื่นคำร้อง ขอให้ศาลแรงงานกลางหมายเรียกกรมแรงงานเข้ามาเป็นจำเลยร่วมเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๙ ซึ่งมีผลเท่ากับโจทก์ฟ้องกรมแรงงานในวันที่ ๑๘ กันยายน นั้นเอง ถือได้ว่าโจทก์มิได้ใช้ สิทธิฟ้องคดีภายในกำหนดระยะเวลาตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ฯ ดังกล่าว โจทก์จึงไม่ อาจนำคดีมาฟ้องจำเลยร่วมต่อศาลได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๕๔/๒๕๖๖

แม้โจทก์จะมีได้ยื่นบัญชีระบุพยานเอกสารที่อ้างและมีได้ส่งสำเนาเอกสารให้จำเลยภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดก็ตาม แต่เมื่อศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจรับฟังพยานเอกสารดังกล่าว เพราะเห็นว่า เป็นพยานหลักฐานอันสำคัญเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดีจำเป็น จะต้องสืบพยานเช่นว่านั้น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลชั้นต้นรับฟังพยานหลักฐานนั้นได้

โจทก์ได้แจ้งการประเมินเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนให้จำเลยทราบโดยชอบแล้ว จำเลยมีได้อุทธรณ์การประเมินดังกล่าวต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบ จำเลยก็ต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนให้โจทก์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๕๗/๒๕๖๖

นายจ้างประกอบกิจการหลายอย่างแต่เกี่ยวข่งกัน ต้องกำหนดรหัสประเภทกิจการเพื่อเรียกเก็บเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนเพียงรหัสเดียว โดยพิจารณาจากกิจการหลักของนายจ้างผู้นั้น

โจทก์ประกอบกิจการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และมีโรงงานกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย จึงเป็นการประกอบกิจการหลายอย่างเกี่ยวข่งกัน เมื่อฟังได้ว่ากิจการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมเป็นกิจการหลัก กิจการทั้งหมดของโจทก์จึงต้องใช้รหัส ๑๕๐๒

การที่สำนักงานกองทุนเงินทดแทนกำหนดรหัสผิดไปทำให้โจทก์ต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนเพิ่มขึ้น ย่อมทำให้โจทก์ขาดประโยชน์อันควรได้จากเงินที่ต้องนำไปวางตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมแรงงานจำเลยจึงต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยของเงินส่วนที่วางเกินไปในนั้น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๙/๒๕๖๕

ลักษณะการจ่ายเงินค่าครองชีพซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน โดยคำนวณจากอัตราค่าจ้างพื้นฐาน มีลักษณะเป็นการจ่ายประจำและแน่นอนเพื่อตอบแทนการทำงานในเวลาทำงานปกติของวันทำงานเช่นเดียวกับค่าจ้าง แม้จะจ่ายเพื่อช่วยเหลือในภาวะเศรษฐกิจที่มีค่าครองชีพสูงขึ้นก็ตาม เงินค่าครองชีพก็เป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง และไม่ใช้เงินประเภทเดียวกันกับค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ซึ่งไม่ถือว่าเป็นค่าจ้าง ดังนั้น เงินค่าครองชีพจึงเป็นค่าจ้างอันต้องนำมาคำนวณเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนด้วย

ส่วนเงินรางวัลประจำปีหรือโบนัสนั้น คณะกรรมการบริษัทนายจ้างจะไม่อนุมัติให้จ่ายในปีใดก็ได้ ทั้งการจ่ายก็มีความมุ่งหมายเพื่อเป็นรางวัลสำหรับความดีความชอบของลูกจ้างที่ทำงานมาด้วยดีและมีความประพฤติเหมาะสม เงินรางวัลประจำปีจึงมิใช่เงินที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเป็นการตอบแทนการทำงาน ไม่เป็นค่าจ้างอันจะนำมาคำนวณเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๙๙/๒๕๒๓

แม้จะฟังว่า ผู้ช่วยผู้จัดการบริษัท อ. สั่งให้ผู้ตายดำเนินการให้ ป. ย้ายออกไปจากห้องพักของบริษัท ซึ่ง ป. อยู่โดยไม่มีสิทธิ ผู้ตายสั่งให้คนตาม ป. ไป พบ ป.ไม่ไป ผู้ตายจึงไปพบ ป. เพื่อเจรจาเรียกห้องพักคืน แต่ในการเจรจานั้นได้ความว่า ผู้ตายได้ทำร้ายร่างกาย ป. ก่อน โดยไม่จำเป็น ดังนี้ เป็นเรื่องผู้ตายทำร้ายร่างกาย ป.ไปตามเจตนาของผู้ตายเอง หาเกี่ยวข้องกับ การเจรจาเรียกห้องพักคืนอันเป็นการทำงานให้นายจ้างไม่ เมื่อ ป. บันดาลโทษะ ใช้อาวุธปืนยิง ผู้ตายถึงแก่ความตาย ความตายของผู้ตายจึงเกิดขึ้นเนื่องจากผู้ตายทำร้ายร่างกาย ป.ก่อน ถือไม่ได้ว่าผู้ตายประสพอันตรายถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างอันจะทำให้ ภารกิจของผู้ตายมีสิทธิได้รับเงินจากกองทุนเงินทดแทน